



KONWENCJA WIEDEŃSKA O RUCHU DROGOWYM



Konwencja wiedeńska o ruchu drogowym, to międzynarodowy traktat zaprojektowany w celu ułatwienia międzynarodowego ruchu drogowego i zwiększenia bezpieczeństwa ruchu drogowego poprzez ustanowienie standardowych przepisów ruchu drogowego między stronami umowy.

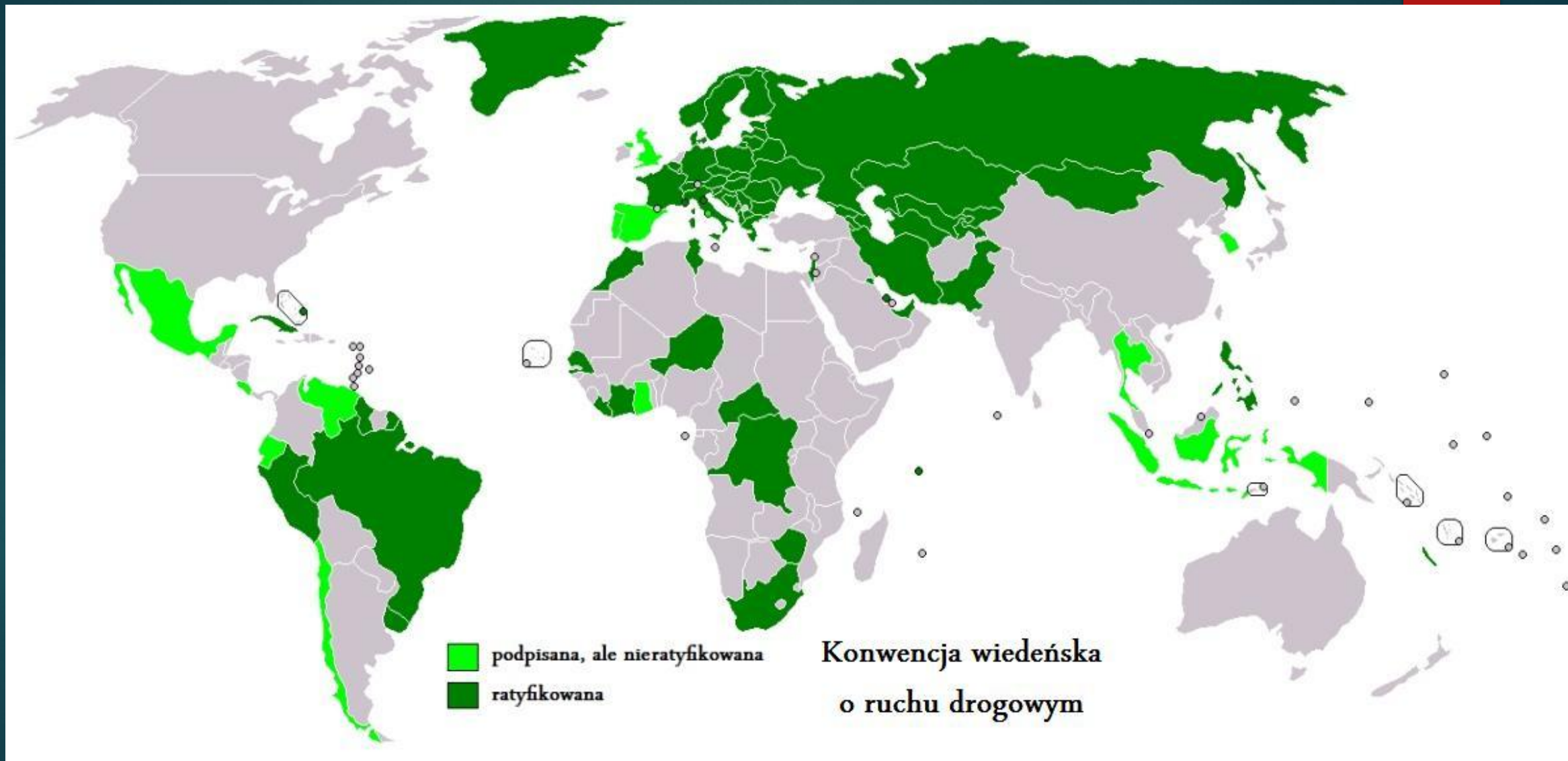
Konwencja została uzgodniona na Konferencji Rady Gospodarczej i Społecznej ONZ w sprawie ruchu drogowego (7 października - 8 listopada 1968 r.) I zawarta w Wiedniu w dniu 8 listopada 1968 r. Weszła w życie 21 maja 1977 r. Konferencja ta stworzyła również Konwencja o znakach i sygnałach drogowych . Konwencja miała zmiany w dniach 3 września 1993 r. I 28 marca 2006 r. Istnieje Europejskie Porozumienie uzupełniające Konwencję o ruchu drogowym (1968), które zostało zawarte w Genewie 1 maja 1971 r.

STRONY UMOWY

Konwencja wiedeńska o ruchu drogowym została zawarta w Wiedniu w dniu 8 listopada 1968 r.

W państwach sygnatariuszy („Umawiające się Strony”) zastępuje poprzednie konwencje o ruchu drogowym, w szczególności Konwencję genewską o ruchu drogowym z 1949 r. , zgodnie z art. 48 Konwencji.

Konwencja została ratyfikowana przez 83 kraje, ale ci, którzy jej nie ratyfikowali, mogą nadal być stronami Konwencji genewskiej o ruchu drogowym z 1949 r . Irlandia, Kanada, Stany Zjednoczone, Cypr, Islandia, Malta, Chiny i Malezja to przykłady krajów, które nie są sygnatariuszami. Kilka innych krajów, takich jak Hiszpania i Meksyk, podpisało konwencję, ale jej nie ratyfikowało.



POJAZDY TRANSGRANICZNE

Jedną z głównych korzyści konwencji dla kierowców jest zobowiązanie krajów sygnatariuszy do uznawania legalności pojazdów z innych krajów sygnatariuszy. Podczas jazdy poza krajem rejestracji należy spełnić następujące wymagania:

- Samochody muszą mieć swój numer rejestracyjny z przodu i z tyłu, nawet jeśli ustawodawstwo w jurysdykcji rejestracji nie wymaga umieszczania przedniej tablicy rejestracyjnej na samochodach. Motocykle muszą wyświetlać swój numer rejestracyjny tylko z tyłu. Numery rejestracyjne muszą składać się z cyfr lub cyfr i liter. Muszą być wyświetlane dużymi literami łacińskimi i cyframi arabskimi. Oprócz tego numer rejestracyjny może być opcjonalnie wyświetlany w innym alfabecie.
- Znak wyróżniający państwa rejestracji muszą być wyświetlane na tył pojazdu. Znak ten może być umieszczony oddzielnie od tablicy rejestracyjnej lub może być umieszczony na tablicy rejestracyjnej pojazdu. Gdy znak wyróżniający jest wbudowany w tablicę rejestracyjną, musi również znajdować się na przedniej tablicy rejestracyjnej pojazdu, jeśli jest to obowiązkowe

- Fizyczne wymagania dotyczące oddzielnego znaku są określone w załączniku 3 do Konwencji wiedeńskiej o ruchu drogowym, który stanowi, że litery powinny być w kolorze czarnym na białym tle w kształcie elipsy z poziomą główną osią. Znak wyróżniający nie należy umieszczać w taki sposób, aby można go było pomylić z numerem rejestracyjnym lub pogorszyć jego czytelność. Jeżeli znak wyróżniający jest wbudowany w tablicę rejestracyjną, musi również znajdować się na przedniej tablicy rejestracyjnej pojazdu i może być uzupełniony flagą lub godłem państwa narodowego lub godłem regionalnej organizacji integracji gospodarczej, do której kraj należy. Znak wyróżniający powinien być umieszczony najdalej po lewej lub skrajnie po prawej stronie tablicy rejestracyjnej. Gdy symbol / flaga / emblemat jest również eksponowany, znak wyróżniający musi być obowiązkowo umieszczony po lewej stronie tablicy. Znak wyróżniający umieszcza się w taki sposób, aby był łatwy do zidentyfikowania i aby nie można go było pomylić z numerem rejestracyjnym ani pogorszyć jego czytelności. Dlatego znak wyróżniający powinien być co najmniej w innym kolorze niż numer rejestracyjny lub mieć inny kolor tła niż kolor zarezerwowany dla numeru rejestracyjnego, lub być wyraźnie oddzielony od numeru rejestracyjnego, najlepiej za pomocą linii.



W praktyce wymóg umieszczania znaku wyróżniającego, zgodnie z definicją zawartą w Konwencji wiedeńskiej o ruchu drogowym, jest wzajemnie zniesiony między niektórymi krajami, na przykład w ramach Europejskiego Obszaru Gospodarczego, dla pojazdów z tablicami rejestracyjnymi we wspólnym formacie UE (który spełnia wymogów Konwencji wiedeńskiej o ruchu drogowym, a tym samym obowiązują również w krajach spoza UE, które są sygnatariuszami konwencji) wydanych w państwach członkowskich UE oraz między Kanadą, Stanami Zjednoczonymi i Meksykiem (gdzie prowincja, stan lub dystrykt numer rejestracyjny jest zwykle wytłoczony lub wydrukowany na tablicy rejestracyjnej pojazdu).



- Pojazd musi spełniać wszystkie wymagania techniczne, aby był dopuszczony do ruchu drogowego w kraju rejestracji. Wszelkie sprzeczne wymagania techniczne (np. Kierownica z prawej lub z lewej strony) w kraju sygnatariusza, w którym prowadzony jest pojazd, nie mają zastosowania.

- Kierowca musi mieć przy sobie dowód rejestracyjny pojazdu, a jeśli pojazd nie jest zarejestrowany na osobę znajdującą się w pojeździe (np. Samochód do wynajęcia), dowód prawa kierowcy do posiadania pojazdu.

Konwencja dotyczy również minimalnego wyposażenia mechanicznego i bezpieczeństwa, które musi znajdować się na pokładzie, i określa znak identyfikacyjny w celu identyfikacji pochodzenia pojazdu.

KONWENCJA WIEDEŃSKA I JAZDA AUTONOMICZNA

Jedną z podstawowych zasad Konwencji jest koncepcja, zgodnie z którą kierowca zawsze w pełni kontroluje i odpowiada za zachowanie pojazdu w ruchu drogowym. Ten wymóg jest kwestionowany przez rozwój technologii systemów unikania kolizji i autonomicznej jazdy .

SAMOCODY AUTONOMICZNE

Samochody autonomiczne, to takie pojazdy, które nie potrzebują kierowcy, czyli "same jeżdżą". Prowadzenie auta jest powierzone automatom - systemom sterującym, które czuwają nad poszczególnymi podzespołami pojazdu odpowiedzialnymi za jazdę, a także „obserwują” drogę i sytuację wokół pojazdu i podejmują adekwatne decyzje.

Obecnie większą barierą dla takich pojazdów nie są ograniczenia techniczne, tylko prawne. Bo przecież zgodnie z obecnymi przepisami do prowadzenia samochodu konieczne są uprawnienia, a skoro pojazd autonomiczny nie potrzebuje kierowcy, to ten fakt musi zostać ujęty w ramy prawne.

MIEDZYNARODOWE PRAWO JAZDY

Konwencja wiedeńska o ruchu drogowym to najnowsza z trzech konwencji regulujących międzynarodowe prawa jazdy . Pozostałe dwa to Międzynarodowa konwencja paryska z 1926 r. Dotycząca ruchu samochodowego oraz konwencja genewska o ruchu drogowym z 1949 r . Kiedy państwo zawiera kontrakty na więcej niż jedną konwencję, najnowsza kończy i zastępuje poprzednie w stosunkach między tymi państwami. Główne przepisy dotyczące praw jazdy znajdują się w załączniku 6 (krajowe prawo jazdy) i załączniku 7 (międzynarodowe prawo jazdy). Obecnie obowiązująca ich wersja obowiązuje w każdej z umawiających się stron nie później niż 29 marca 2011 r. (Art. 43). Zgodnie z Konwencją wiedeńską z 1968 r., IDP musi mieć datę ważności nie dłuższą niż trzy lata od daty jego wydania lub do daty wygaśnięcia krajowego prawa jazdy, w zależności od tego, która z tych dat jest wcześniejsza, i jest ważne przez okres jednego roku od dnia przyjazd do obcego kraju.

Artykuł 41 konwencji opisuje wymagania dotyczące praw jazdy. Kluczowe z nich to:

- każdy kierowca pojazdu silnikowego musi posiadać prawo jazdy;
- prawa jazdy można wydawać dopiero po zdaniu egzaminów teoretycznych i praktycznych, które są regulowane przez każdy kraj lub jurysdykcję;
- Umawiające się Strony uznają za ważne do prowadzenia pojazdów na ich terytoriach:

a) każde krajowe prawo jazdy sporządzone w ich języku narodowym lub w jednym z ich języków narodowych lub, jeśli nie zostało sporządzone w takim języku, towarzyszy mu tłumaczenie przysięgłe;

b) krajowe prawo jazdy jest zgodne z postanowieniami załącznika 6 do konwencji;

c) Międzynarodowe Zezwolenie na prowadzenie pojazdu jest zgodne z postanowieniami załącznika 7 do konwencji, pod warunkiem okazania odpowiedniego krajowego prawa jazdy;

- prawa jazdy wydane przez Umawiającą się Stronę są uznawane na terytorium innej Umawiającej się Strony do czasu, gdy to terytorium stanie się miejscem zwykłego pobytu ich posiadacza;
- wszystkie powyższe nie dotyczą praw uczących się kierowców;
- okres ważności międzynarodowego prawa jazdy nie przekracza trzech lat od daty wydania lub do dnia wygaśnięcia krajowego prawa jazdy, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej;
- Umawiające się Strony mogą odmówić uznania ważności praw jazdy osobom poniżej osiemnastego roku życia lub w przypadku kategorii C, D, CE i DE poniżej dwudziestu jeden lat;
- międzynarodowe prawo jazdy jest wydawane wyłącznie przez układającą się stronę, na której terytorium jego posiadacz ma zwykłe miejsce zamieszkania i która wydała krajowe prawo jazdy lub która uznała prawo jazdy wydane przez inną umawiającą się stronę; nie nadaje się do użytku na tym terytorium.

40

**KONWENCJA
o ruchu drogowym,**

sporządzona w Wiedniu dnia 8 listopada 1968 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

**RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ**

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 8 listopada 1968 r. sporządzona została w Wiedniu Konwencja o ruchu drogowym.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną, potwierdzając zastrzeżenie, złożone zgodnie z art. 54 ust. 1 przy podpisaniu konwencji, że Polska Rzeczpospolita Ludowa nie uważa się za związaną artykułem 52 tej konwencji; oświadczu, że wymieniona konwencja jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 1 czerwca 1984 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

(Tekst konwencji zawiera załącznik do niniejszego numeru)